

॥७७॥ स्वर्धितोदत्तां ॥७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये
 ब्राम्हणेष्वाचमनः पार्थिवः स्यात्पुरंदर ॥ इतरेषां तु वर्णानां तारयेत्कुशदुर्बलान् ॥७७॥ नाच्छिद्यस्पर्धितो भूमिपरेणात्रिदशाधिप ॥ ब्राम्हणास्य स्मरश्चेष्ट
 कृशचूतेः कदाचन ॥७८॥ यथाश्रुपतिते तेषां दीनानां मथसीदतां ॥ ब्राम्हणा नो हते क्षेत्रे हन्यान्निपुरुषं कुलं ॥७९॥ भूमिपाले च्युते राष्ट्राद्यस्तसंस्थाप
 ये नरः ॥ तस्य वासः सह स्वाक्षः नाकपुष्टमहीयते ॥८०॥ इक्षुभिः सततो भूमिं यवगोधूमशालिनीं ॥ गोश्ववाहनपूर्यान्वावदुर्वीर्यादुपाजितां ॥८१॥ नि
 धिगर्भोददद्भूमिं सर्वरत्नपरिच्छदां ॥ अक्षयौल्लभते लोकाश्च भूमि सन्नेहितस्य तत् ॥८२॥ विधूय कलुषं सर्वं विराजाः संमतः सतां ॥ लोकं महीयते सद्भि
 र्योददाति वसंधरां ॥८३॥ यथास्फुपतितः शक्रो तैलबिंदुर्वि सर्पति ॥ तथा भूमि कृतं दानं सस्ये सस्ये विवर्धते ॥८४॥ ये रणाग्ने महीपालाः शूराः समिति
 शोभनाः ॥ वयं ते भिमुखाः शक्रब्रह्मलोकं व्रजं तिते ॥८५॥ नृत्यगीतपरनार्यो दिव्यमाल्यविभूषिताः ॥ उपतिष्ठति देवं दत्तं तथा भूमिप्रदेदि वि ॥८६॥
 मोदते चरुं स्वर्गं देवगंधर्वपूजितः ॥ यो ददाति महीं सस्य ग्विधिने हृदि जातये ॥८७॥ शतमप्सरसंश्चेव दिव्यमाल्यविभूषिताः ॥ उपतिष्ठति देवं
 ब्रह्मलोकं धराप्रदं ॥८८॥ उपतिष्ठति पुण्या निसदा भूमिप्रदं नरं ॥ चारुवभद्रासनं छत्रं वराश्चावरवाहने ॥८९॥ भूमिप्रदानात्पुण्याणि हिरण्यनि
 चयास्तथा ॥ आज्ञासदा प्रतिहता जयशब्दावसूनि च ॥९०॥ भूमिदानस्य पुण्यानि फलं स्वर्गः पुरंदर ॥ हिरण्यपुण्याश्चोषधयः कुशकांचनचाहुलाः
 अमृतप्रसवां भूमिप्राप्नोति पुरुषोददत्त ॥ नास्ति भूमि स मंदानं नास्ति मातृसमो गुरुः ॥ नास्ति सत्यसमो धर्मो नास्ति दानसमो निधिः ॥९१॥ एतद्गि
 रसाच्छ्रुत्वा वासवो वसुधासिमां ॥ वसुस्तस्मै समाकीर्णं ददावां गिरसे तदा ॥९२॥ यद्दं श्रावयेच्छ्रुद्धे भूमिदानस्य संभवं ॥ न तस्य रक्षसा भागो नासुराणां
 भवत्युत ॥९३॥ अक्षयं च भवेदन्तं पितृभ्यस्तन्तं सशायः ॥ तस्माच्छ्रद्धेऽपि देवि दानं भजतः श्रावयेद्विजान ॥९४॥ इत्येतत्सर्वदानानां श्रेष्ठमुक्तं तवानघ
 मया भरतशाकूंल किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥९५॥ इति श्री महाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके दानधर्मे द्रक्षुहस्यतिसंवादे द्विषष्टि
 तमोऽध्यायः ॥९६॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कानिदानानि लोकैस्मिन् दानुका मोमहीपतिः ॥ गुणाधिकेभ्यो विप्रेभ्यो दद्याद्भरत सत्तम ॥९७॥ केन तु
 र्योति ते सद्यः किंतुष्ठाः प्रदिशंति च ॥ शोभते नमहाबाहो फले पुण्यकृतं महत् ॥२॥

द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥९६॥ ॥९७॥ कानोति ॥९७॥ २॥